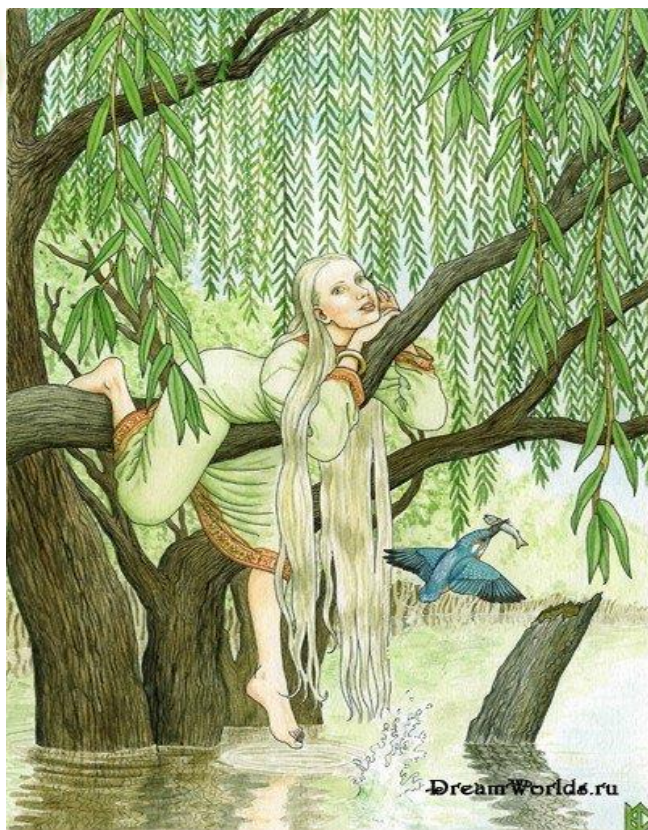

Драма-феєрія “Лісова пісня” Лесі Українки -

перлина її
творчого доробку

Драма-феєрія - п'єса з казково-фантастичним сюжетом і персонажами

Написала свій твір Леся в 1911 році, перебуваючи у Грузії, за два роки до смерті, під впливом розлуки з рідним краєм.

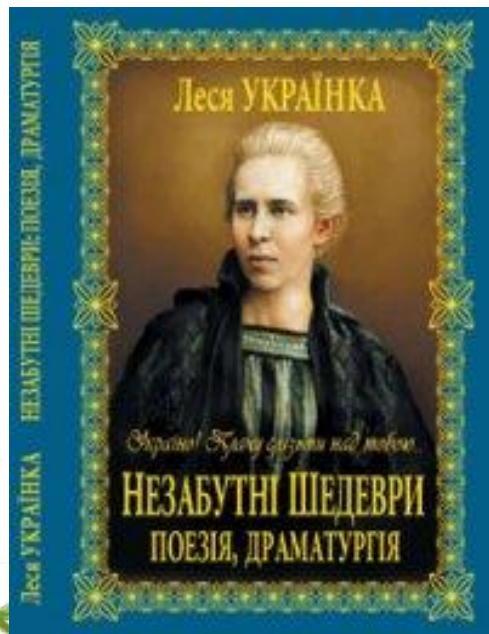

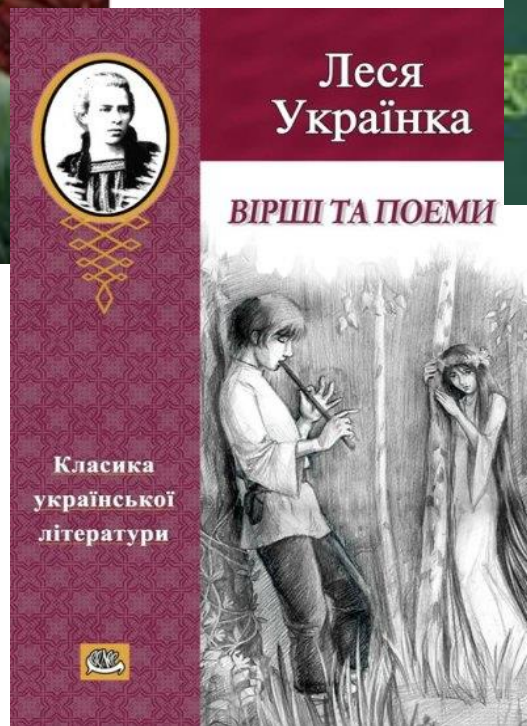
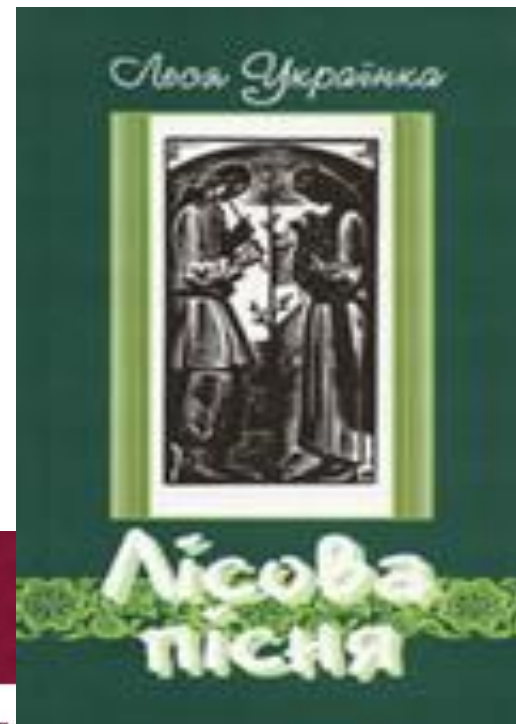
Леся УКРАЇНКА

Поезії. Лісова пісня

Поезії
Лісова пісня

Леся УКРАЇНКА

ЛІСОВА ПІСНЯ

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

УКРАЇНСЬКА КЛАСИЧНА ЛІТЕРАТУРА

ЛІСОВА ПІСНЯ

БІБЛІОТЕКА ШКОЛЯРА ТА СТУДЕНТА

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

ЛЕСЯ УКРАЇНКА
ЛІСОВА ПІСНЯ

НАШ формат

нісформат

НАШ ФОРМАТ

українське аудіо
історичні документи
історичні документи

українські фільми

www.nashformat.ua

Лісова пісня
Лісова пісня про не
на чарівця пісу
полювання
любовного
світлина

ЛІСОВА ПІСНЯ

ЛЕСЯ УКРАЇНКА
ЛІСОВА ПІСНЯ

Українська класика

**Образи драми
поселилися в душі
Лесі Українки ще в
дитинстві. Вони
прийшли до неї з
волинських лісів,
поліських озер та
боліт, з легенд та
міфів, яких
наслухалася від
волинян.**

Мавка

“..в ясно-зеленій одежі, з розпущеними чорними з зеленим полиском косами..”

Мавка - мешканка лісу. Вона живе в гармонії з природою, бережно ставиться до неї, вважає себе її частиною:

«Дяка щира тобі, ніченько-чарівниченко,
Що закрила ти моє личенько!

І вам, стежечки, як мережечки,
Що вели мене до березочки!

Ой, сховай мене, ти, сестриченько!»

Мавка - це символ кохання і вічно молодії весни. Все прекрасне в неї асоціюється з чудовою музикою, яку почула від Лукаша. Вона прагне не лише пристрасті, а й духовної спорідненості і любові на все життя. Глибоке і самовіддане кохання до Лукаша - найкращий цвіт її душі.

Лукаш

«...дуже молодий хлопець, гарний, чорнобривий, стрункий, в очах ще є щось дитяче; убраний так само в полотняну одягу, тільки з тоншого полотна; сорочка випущена, мережана біллю, з виложистим коміром, підперезана червоним поясом, коло коміра і на чохлах червоні застіжки; свити він не має; на голові бриль...»

Лукаш - молодий парубок, який з першого погляду закохався в Мавку. Він добре грав на сопілці, що також причарувало Мавку до нього. Але згодом Лукаш зраджує Мавку і починає жити з Килиною. Але таке життя не приносить Лукашу щастя. Він шкодує, що зрадив Мавку і тому помирає, замерзаючи від холоду.

Дядько Лев

“..уже старий чоловік, поважний і дуже добрий з виду; по-поліському довге волосся білими хвилями спускається на плечі з-під сивої повстяної шапки-рогатки; убраний Лев у полотняну одежу і в ясно-сиву, майже білу свиту...”

Дядько Лев - позитивний, добрий і розумний персонаж. Він є втіленням людської гармонії з природою.

"Той, що греблі рве"

"...молодий, дуже білявий, синьоокий, з буйними і разом плавкими рухами; одяга на йому міниться барвами, від каламутно-жовтої до ясно-блакитної, і поблискує гострими злотистими іскрами..."

"Той, що греблі рве" - сколочує ріки. Він справжній нероба, підступний, приносить шкоду, «зрадлива і лукава в нього вдача».

Русалка Водяна

«..на ній два вінки - один більший, зелений, другий маленький, як коронка, перловий, з-під нього спадає серпанок».

Підступність, яку криє в собі трясовина,

ній. У цьому вона образ русалки: «На уду вірна, хвилину , а зраду потоплю!»

Водяник

"...древній сивий дід, довге волосся і довга біла борода всуміш з баговинням звисають аж по пояс. Шати на ньому - барви мулу, на голові корона із скойок..."

Водяник є уособленням рис
деспотичного хазяїна. Багнюка, у якій він
звик жити, впливає і на його спосіб
мислення. Він би тягнув усе до своїх
володінь.

Потерчата

“...двоє маленьких, бліденьких діток у біленьких сорочечках...”

Потерчата теж завдають людям лиха, бо заманюють вогниками у трясовину.

Перелесник

“...гарний хлопець у червоній одежі, з червонястим, буйно розвіяним, як вітер, волоссям, з чорними бровами, з блискучими очима...”

Лісовик

"...малий, бородатий дідок, меткий рухами, поважний обличчям; у брунатному вбранні барви кори, у волохатій шапці з куниці..."

Лісовик - вол
благородний, до

Русалка Польова

"...зелена одіж на їй просвічує де-не-де крізь плащ золотого волосся, що вкриває всю її невеличку постать; на голові синій вінок з волошок, у волоссі заплутались рожеві квіти з куколлю, ромен, березка..." Русалка Польова - добрий дух польової краси.

Килина

"...молода повновида
молодиця, в червоній хустці з
торочками, в бурячковій
спідниці, дрібно та рівно
зафалдованій; так само
зафалдований і зелений
фартух з нашитими на ньому
білими, червоними та жовтими
стяжками; сорочка густо
натикана червоним та синім,
намисто дзвонить дукачами на
білій пухкій шиї, міцна крайка
тісно перетягає стан, і від того
кругла, заживна постать
здається ще розкішнішою.
Молодиця йде замашистою
ходою..."

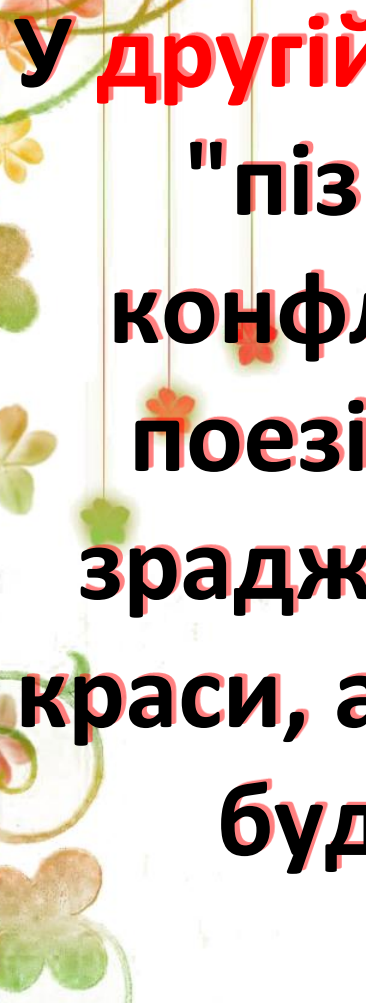

Килина - гарна
господиня, але вона
має певну духовну
обмеженість, що й
призводить до
подальших суперечок з
Лукашом. Образ
Килини схожий з
образом матері Лукаша.

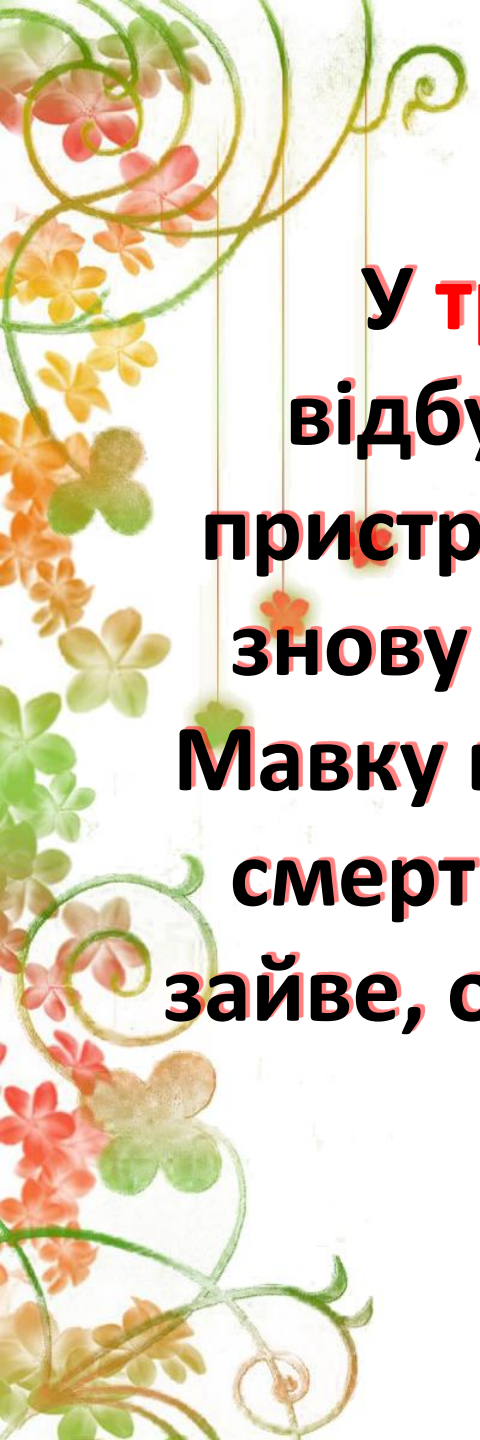

- У **першій дії** починається конфлікт людини з природою. У ліс приходять люди. Лісові сили їм сприяють, а водяні намагаються шкодити. Ця "весняна" дія є дією зародження і цвітіння кохання "лісової царівни" Мавки і сільського хлопця Лукаша. Історія їхнього кохання становить сюжет твору.

У другій дії, яку можна назвати дією "пізнього літа", розвивається конфлікт: в душі Лукаша в'януть поезія і кохання до Мавки, і він зраджує ту, що є втіленням мрії й краси, а вибирає Килину — втілення буденщини, заземленості й банальності

**У третій дії, дії "пізньої осені",
відбувається найбільша боротьба
пристрастей. Тут людина стає звіром і
знову людиною, тут Килина заклала
Мавку в вербу. Але кохання перемагає
смерть, вогонь палить усе нікчемне,
зайве, очищаючи людину звільняючи її
від пут буденщини.**

-
- **Основний конфлікт**
підпорядкований головній ідеї -
боротьбі за гармонійне вільне
життя, за високу мрію, за вірність і
красу, боротьбі проти сірості й
буденщини, проти обмеженості й
бездуховності.

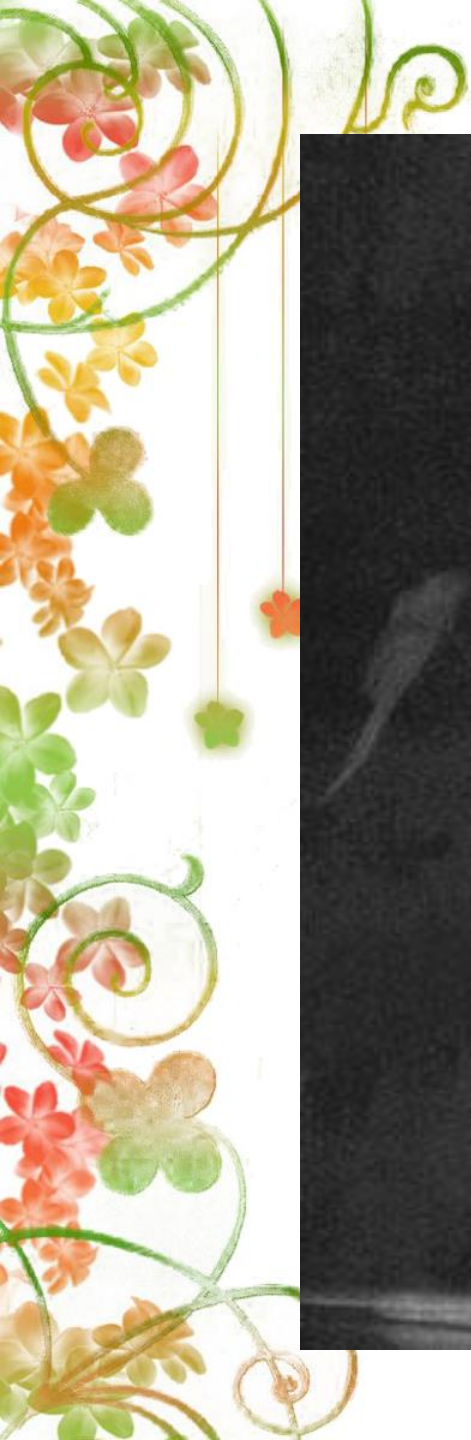
**"...не можеш ти своїм
життям до себе
дорівнятись"**

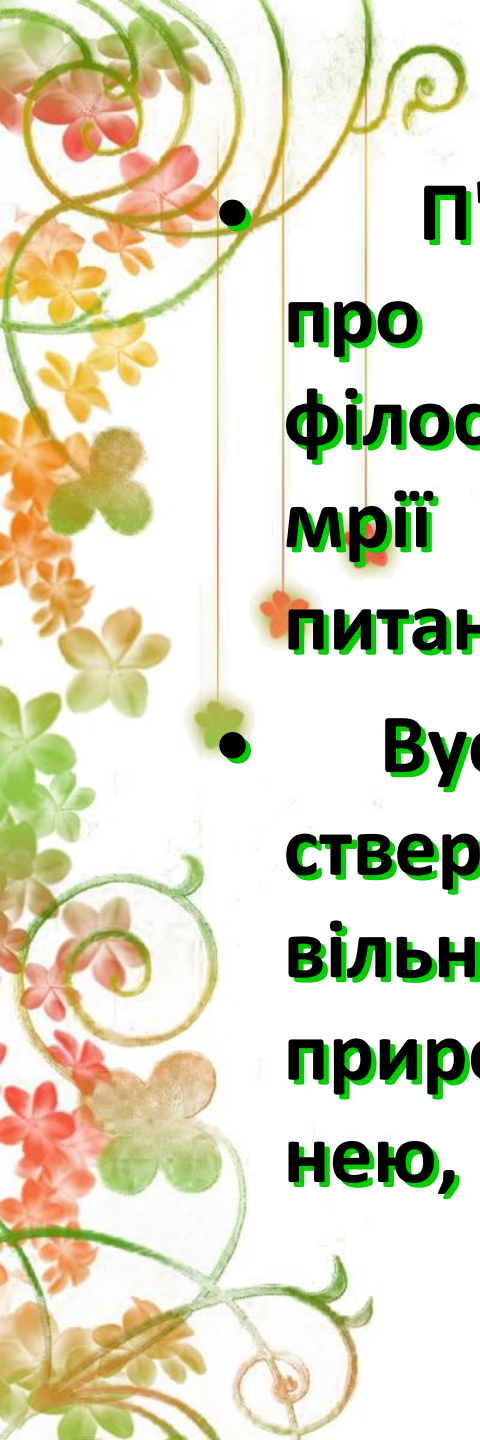

Розв'язка "Лісової пісні"
оптимістична — прекрасне не
вмирає: воно є символом
вічності.

"Ні! Я жива!
Я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що
не вмирає."

-
- **П'єса Лесі Українки — це не просто твір про кохання і красу, це глибоко філософська драма, в якій автор визначає мрії людської душі, дає відповідь на питання сенсу життя.**

- **Вустами Мавки Леся Українка стверджує, що людина повинна бути вільною і щасливою, бути часточкою природи, відчувати красу, надихатися нею, мати в серці невмирущі сили життя.**